

กุญแจไขโจทย์คุณภาพการศึกษาไทย

นำเสนอเมื่อ : 3 พ.ย. 2557

วันเพ็ญ แก้วสกุล

wanpen@nationgroup.com

โจทย์ใหญ่ด้าน "คุณภาพ" ยังคงเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศที่หลายภาคส่วนต่างก็มองตรงกันว่าถึงเวลาแล้วหรือยังกับการ "ยกเครื่อง" การศึกษาของไทยทั้งระบบ เหตุจากผลประเมินคุณภาพที่ปรากฏออกมาว่าประเทศไทยติดกลุ่มร่วงท้ายตารางเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน

นอกจากนี้ ภาวะการ "ใช้งาน" ของบัณฑิตที่จบออกไป ยังคงเต็มไปด้วย "คำถาม" ถึงความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับค่าตอบแทนที่ค่อนข้างสูง ไม่นับรวมขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจและเศรษฐกิจไทยที่ยังต้องเร่งทำกันอีกมาก

และที่กล่าวมา หนีไม่พ้นต้องพึ่งพา "คนคุณภาพ" ให้เข้ามาขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยทั้งระบบก่อน โดยเฉพาะในวันที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเปิดฉากอย่างเป็นทางการในปี 2558 กุญแจดอกสำคัญที่จะมาไขโจทย์ด้านการศึกษา สะท้อนผ่านมุมมอง นักเศรษฐศาสตร์ และผู้บริหารสถาบันการศึกษา รศ.ดร สมภพ มานะรังสรรค์ อธิการบดีสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ (PIM) ที่ว่า ประเทศไทย จะเดินกลยุทธ์ในแบบแยกส่วนไม่ได้แต่ต้องมองเป็นส่วนๆ แล้วยศึกษาเพื่อหารูปแบบของกลยุทธ์ ที่เหมาะสมในแต่ละส่วน "CLMV+T" เป็นหนึ่งในโมเดลที่ รศ.ดร. สมภพ เสนอแนวคิดไว้ C คือ Cambodia L- Lao, M-Myanmar, V-Vietnam และ T - Thailand "ประเทศไทยมีความได้เปรียบเป็นอย่างมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาคอาเซียน คนจากประเทศลาว พม่า กัมพูชา ต่างก็เข้ามาทำงานในไทย คุณเคยในวัฒนธรรม โลฟส์ไต้ล และการนับถือศาสนา อีกทั้งยังมีชายแดน ที่ติดกับประเทศไทย รัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องคงต้องมาดูว่าจะทำอย่างไรที่จะคว้าโอกาสนี้ทำให้ประเทศไทย เป็นประตูเชื่อมสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เป็นศูนย์กลางธุรกิจ โดยเฉพาะ Service Base Economy และศูนย์กลางด้าน การศึกษาของภูมิภาคนี้"

ที่กล่าวมาไม่เพียงแต่มุมมองการ ขับเคลื่อนด้านเศรษฐกิจเท่านั้น รศ.ดร สมภพ บอก ยังต้องเชื่อมโยงเอามิติ ด้านการศึกษาเข้าไปด้วย เพราะใครมี ขีดความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่า คนนั้นก็ไต่เปรียบ ซึ่งการศึกษาจะเข้ามา มีส่วนช่วยตรงนี้อย่างมาก เรียกว่า ถ้าคนเก่งซะอย่างทำอะไร ก็ง่ายขึ้น เพราะ "คน" คือ "หัวใจ" ทั้งนี้มี 3 เรื่องหลักๆ ที่ในส่วน ของการศึกษาต้องเร่งทำและเตรียม ความพร้อม ประกอบด้วย 1. หลักสูตร จากนั้นจะเปิดสอนในแบบเดิมๆ ไม่ได้อีก ต่อไป แต่ต้องมองเชิงขยายของเนื้อหา ที่กว้างและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น 2. อาจารย์ บุคลากรด้านการศึกษา

รวมถึงนักศึกษาที่ต้องปรับ Mindset ให้มีความเป็นอาเซียน 3. สถาบันการศึกษา ต้องเตรียมความพร้อมใน 3 ด้านหลัก ประกอบด้วย Hardware ที่ต้อง ก้าวทันเทคโนโลยี ในส่วนของ PIM ได้ปรับเปลี่ยนการทำ Web Based Education ให้มากขึ้น โดยทำควบคู่ไปกับ Work Based Education

ที่เป็นแกนหลักตั้งแต่ต้น

ทั้งนี้ ยังมีในส่วนของ Software ส่วนนี้อยากจะเห็นการขับเคลื่อนที่เชื่อมโยงระหว่างการศึกษากับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ให้มากขึ้น

สุดท้าย เป็นเรื่องของ Humanware ทรัพยากรบุคคลจากนี้จะต้องมองข้าม ความเป็นพรอมแดนให้หมด เพราะจากนี้ ทุกอย่างจะหลอมเป็นเนื้อเดียว

สิ่งที่จะต้องเร่งทำต่อไปก็คือ การสร้างความเชื่อมโยงให้ได้ทั้งระดับประเทศ และต่างประเทศ โดยในส่วนของ PIM มุ่งสร้าง Asean Mindset บวกกับ 2 จุดแข็งสำคัญ นั่นคือ การเป็น Work Based Education และ Networking ทั้งในประเทศที่ทำกับภาคเอกชน และ ต่างประเทศ โดยโฟกัสไปที่ CLMV "อาเซียนยังมีโอกาสอีกมาก ทั้งเศรษฐกิจ และการศึกษา ในส่วนของ การศึกษามีความต้องการเยอะมากที่จะให้เขาไปเปิดสอน จากการทำธุรกิจต่างๆ เขาไปเปิดดำเนินการ และต้องการพัฒนา

คนของตัวเองขึ้นมา หลักสูตรจำนวนมาก

จึงเป็นที่ต้องการ ไม่เฉพาะหลักสูตรระดับอุดมศึกษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึง หลักสูตรในระดับมัธยมลงมา ดังนั้นหากมองการศึกษาทั้งระบบ "ปริมาณ" ยังไม่น่าเป็นห่วงเท่า "คุณภาพ" จุดนี้เองที่ รศ.ดร สมภพ เนนย้าว่า ต้องยกเครื่อง ทั้งหลักสูตร บุคลากร และสถาบันการศึกษา ที่โดยความคิดแล้วยังหวังว่าประเทศไทยจะก้าวสู่การเป็นศูนย์กลาง หรือ อับดับการศึกษาในภูมิภาคอาเซียนได้

"ผมยังเห็นแสงสว่าง แต่ต้องเร่งทำกันตั้งแต่วันนี้ มองภาพให้ออก วางกลยุทธ์ ให้ชัด ทำทั้งด้านเศรษฐกิจและการศึกษา"

ทั้งนี้หนึ่งในแนวทางที่ PIM เริ่มทำ คือ การผลิตบัณฑิต "อาเซียนดีเอ็นเอ" เพื่อพร้อมด้านกำลังคนให้กับประเทศ โดยบัณฑิตที่จบออกไปต้องให้ได้คุณสมบัติทั้ง "7-11"

"7 Capacities" ได้แก่ ความสามารถที่จะ What การรู้จักตั้งคำถาม, Why การคิดเชิงวิเคราะห์, How รู้ว่าจะปฏิบัติอย่างไร, When การบริหารจัดการเวลา, Where การกำหนดว่าอะไรสำคัญที่ต้อง ทำก่อน-หลัง, Who การมอบหมายงาน และสุดท้าย For Whom รู้ว่าใครคือกลุ่มเป้าหมาย

"11 คุณสมบัติ" ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร, การทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคม, การเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี, การมี Work Ethics, ทักษะและความสามารถในสาขาที่เรียน, การคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ, การเป็นคนดีในสังคม, ต้องมีวุฒิภาวะ, ความสามารถด้านภาษา ต่างประเทศ เทคโนโลยี และด้านการเงิน

สองคุณสมบัติสุดท้ายที่สำคัญ ก็คือ ภาวะผู้นำ และการมี Global Vision และ Asean Vision

การกำหนดกรอบการพัฒนา "คน" ดังกล่าวนั้น รศ.ดร สมภพ

บอกคงต้องพัฒนาเครื่องมือติดตามและตรวจสอบ หรือในแนวทางที่เริ่มทำแล้วก็คือ TSR หรือ Teacher Student Relationship โดยจะเป็นทีมที่ทำงานอย่างใกล้ชิดระหว่างนักศึกษา ผู้ปกครอง และสถานประกอบการที่นักศึกษาเข้าไปฝึกงาน

"ผมเองยังเชื่อเสมอว่า คนไทย มีศักยภาพ หากมีนโยบายที่ชัดเจน และ ถูกทาง เมื่อเข้าสู่เออีซี เราจะเป็น ศูนย์กลางของการศึกษาได้" รศ.ดร สมภาพ กลาว

'ใครมีขีดความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่า คนนั้นก็เปรียบ ซึ่งการศึกษาจะเขามามีส่วนช่วยตรงนี้อย่างมาก'

ที่มา [กรุงเทพธุรกิจ](#)